

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

94 An ex resignatione beneficij no[n] acceptata vacet beneficiu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

tiam Boërius in tractatu de dignitate Legati
quæst. 2. quem non rectè conatus fuit refelle-
re Rebuffus. de qua quidem sententiâ commu-
ni luculenter ille quem dixi modò Staphileus
eodem loco §. puto tamen. quam & ipsemet
Couarruias dicit. nu. 5. communem esse pro-
fitetur. Sed quid si talem beneficij resignatio-
nem quæ fit in fauorem certi cuiuspiam non
admisit Episcopus vlllo modo, neque sic, id
est in fauorem, neque simpliciter? ecquid ex illa
resignatione sola beneficium hoc vacabit ita
vt expectantibus beneficia primò proximeque
vacatura vel aliis quibuscumque locus aperia-
tur? Ita quidem visum fuit Ludouico Gome-
sio in Regulam Cancellariæ de infirmis resi-
gnantibus quæst. 29. quod & olim Bernardus
Glossographus adnotauerat ad cap. quod Dei
timorem. j. de statu monach. & canonic. re-
gular. ad verba *ministrare ibidem*. Ratio red-
ditur hæc, quòd, quantum in ipso renunciante
fuit, missum fecerit & abalienauerit à se suum
beneficium, siue proprietatem hoc est titu-
lum siue possessionem spectes. cuius quidem
sententiæ meminit & Couarruias eod. lib. 1.
variar. Resolut. c. 5. nu. 6. & Staphileus d. §.
puto tamen. vbi allegat. l. si quis vi. §. differen-
tia. 7. de adquir. vel amit. possess. loquuntur
tamen omnes illi de renunciatione vel resigna-
tione simplici seu pura, cui nihilominus & hæc
in fauorem seu conditionalem docuimus esse
parem propter conditionis istius reiectionem.
At verò, crassissimæ notauit ignorantia iuris
d iij hanc

94
An ex resi-
gnatione be-
nificij nõ ac-
ceptata va-
cet beneficium.

hanc sententiam Carolus Molineus in eandem Regulam de infirmis resignantibus mox in princ. & Couarruias d. nu. 6. Et merito fanè; quoniam iuris est euidentis, neminem beneficio suo semet auctoritate propria posse abdicare; quandoquidem vt Alexander III. Pontifex Episcopo Tornacensi rescriptit, Episcopo inconsulto sua beneficia vel suas ecclesias dimittere clerici prohibentur c. admonet. s. de renunciat. quod & aliis locis confirmatur, vt c. quod in dubiis. & cap. nisi cum pridem. eod. tit. de renunciat. Ratio quoque luculenta non deest, nimirum quod nemo stationem suam deserere debeat miles, vt in huius commentarij proœmio satis copiosè demonstrauius. quod ad eò verum est vt ne renunciatio quidem apertè simoniaca faciat vt beneficium vacet vel in ipsiusmet renunciatis præiudicium, iuxta Glossographum ab omnibus plerisque receptum in cap. super hoc. ad verb. pecuniæ. s. de renunciat. quod singulariter est notandum. licèt enim detestabile sit simoniæ scelus, ad eò vt omnes omninò simoniaci tam occulti quàm manifesti ipso iure sint excommunicati nec ab alio quàm ab ipso Summo Pontifice possint absolui præterquam in mortis articulo, siue in ordinibus ecclesiasticis commiserint simoniam siue in beneficiis, nec vllum quærat in huiusmodi beneficiis ius, ita vt fructus inde perceptos non faciant suos, immò ad illorum omnium quæ perceperunt restitutionem sub animæ suæ periculo

95

Ne Simoniaca quidè resignatio priuat resignantem ipso iure sed per iudicem erit privatus.

96

Simonicorum pena.